

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 261

TARRAGONA, DIJOUS, 27 DE MAIG DEL 1937

PREU: 15 CÈNTIMS

Jacint Thoryo, ex-radical; S. Cànovas Cervantes, ex-agent de March; Joan Pérez Fàbregas, ex-pupista; Barriobero, l'immoral, i tots els analfabets de "Solidaridad Obrera" -- i tingueu present que els hi dediquem els qualificatius més amables! -- han emprés una campanya contra els homes d'E. R. C. que han tingut de refugiar-se a l'estranger fugint dels "gangsters" que volien assassinar-los.

Quan els assassins, els lladres, els gangsters, i tota la gamma de la delinqüència vulgar han estat públicament alabats per l'òrgan confederal, és un alt honor pels homes d'E. R. C. ésser besantats des de les columnes de "Solidaridad Obrera" i una palesa demostració de la seva decència política.

realitats

Ajuntaments de Catalunya

La premsa d'ahir ens donava compte de què la C. N. T. havia estat expulsada de l'Ajuntament de Sabadell, i cosa semblant es feia a Lleida, Girona, etc., etc. Poques paraules... però quin significat més cabdal inclouen les mateixes!

"LLIBERTAT" fa dies que ve denunciant una situació insuportable arreu de les comarques de Catalunya. I fa dies també que diem que no hi ha govern! Ara els fets ens donen la raó d'una fàlsidica categoria i contudent!

Fa deu mesos que la vida dels Ajuntaments de Catalunya ha estat deslligada per complet del control del govern (?) de la Generalitat. Uns consellers la majoria dels quals havien vingut el 20 de juliol de Múrcia, Albacete, Andalusia i Castella, tots ells per tant desconeguts als pobles respectius, s'havien erigit sota el mantell de la sindical C. N. T. en despotes i dictadors dels Municipis de Catalunya. Ells regiren, regeixen encara, les Conselleries més importants, i desplaçaren pel pànic de les armes a la gent honrada de les altres organitzacions antifeixistes, especialment d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Les Conselleries de Proveïments i les anomenades de Defensa foren sens dubte l'estri més formidable de la valorització absoluta de l'incontrolat, de l'assassi, i del lladre professional.

Des de Proveïments i matant al poble de gana s'ha fet política favorable a la C. N. T. Això tothom ho sap. Que ho diguin els camperols pertanyents als Sindicats agrícoles, els quals per a cercar productes de primera necessitat trobaven gairebé sempre el camí tancat per no pertànyer a aquesta sindical!

De les Conselleries de Defensa s'ha defensat públicament l'assassinat i el robatori tot imposant als pobles règims de terror que han arribat a algunes comarques a fer emigrar a la gairebé totalitat de gent republicana i d'altres branques de l'antifeixisme català.

Criminalitat i straperlos a dojo: vet ací el balanç tràgic de la vida municipal de Catalunya.

A la majoria d'Ajuntaments la gent honrada s'ha declarat incompatible amb els atropells proposats i executats per aquests revolucionaris (?) importats, i els organismes de govern municipal han rutilat sempre en règim caòtic, on ha imperat el criteri del més audaç i del més analfabet. I quan una minoria s'ha volgut aguantar per damunt de coaccions ignominioses, les carreteres de Catalunya s'han enrogit de sang proletària vessada criminalment pels irresponsables que han pres Catalunya com a camp apropiat al gangsterisme. I tot això sempre embolcallat sota aires d'impunisme absolut!

El poble però comença a reaccionar... ací tenim a Sabadell, Lleida, Girona, etc., etc., donant un camí i un exemple als porucs, als febles, i a tots aquells governants que des dels seus llocs de responsabilitat encara somnien en pactes i aliances que ells són els primers de repudiar quan es troben en mig de les seves organitzacions.

Els Ajuntaments de Catalunya elamen per una responsabilitat que no pot fer-se efectiva amb una constitució semblant a l'actual. Aquesta situació no pot durar. L'impunisme de tot allò que dins els Municipis s'ha vingut tramant i executant no pot continuar ni una hora més.

El poble a Catalunya demana un Govern. Fa molts mesos que ha fet aquest prec i encara avui és l'hora de què se'n faci cas. I com que no se'n fa cas, ací tenim a Sabadell, Lleida, Girona...

COP

TRES NOTICIES

Girona. — Ha dimisit l'Ajuntament a conseqüència del vot de censura presentat pels regidors de l'Esquerra, al que s'han adherit els del Partit Socialista Unificat de Catalunya, contra l'alcalde, el conseller d'Hisenda i el d'Obres Públiques, els tres de la C. N. T. per la seva actuació personal en els successos. — Febus.

Sabadell. — Ha tingut lloc una sessió extraordinària del Ple Municipal. Aquest Ple fou convocat amb el fi d'estudiar la posició de la C. N. T. davant els fets de Barcelona, i tenint en compte que la contestació d'aquesta minoria no satisfeu a la resta dels consellers, després d'amplis debats, s'acordà per majoria substituir les presidències d'Indústries de Guerra, Proveïments i Obres Públiques, que corresponien fins ara a regidors afectes a la C. N. T.

Abans s'havia pres l'acord de declarar incompatible el conseller Brú Lladó, i remetre una denúncia a la Conselleria d'Economia de la Generalitat, pregant sigui substituït en el seu càrrec de delegat d'Economia de Sabadell. — Febus.

Lleida. — La minoria socialista planteja al Consell de Govern de l'Ajuntament un problema de fons, produint-se per aquest motiu la crisi del Consell de Govern.

Celebrat un ple per tal de cercar solució a la crisi plantejada no s'arribà a un acord, per qual cosa l'alcalde comunicà al conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya que l'Ajuntament es trobava en crisi a fi que resolgués el que estimés pertinent.

Sobren els comentaris...

Llegiu a segona pàgina dues importants notes d'Esquerra Republicana de Catalunya.

L'altra llibertat

Escudat darrera un pseudònim per exigències del moment, avui enceta aquesta col·laboració a "LLIBERTAT", un militant d'Esquerra que es creu en el deure d'haver d'atendre indicacions provinents d'elements destacats i assemblees del Partit, en el sentit d'escampar llavor i sembrar idees esquerranes, racionalistes, liberals.

Es ja, sortosament, hora propícia per a aquesta tasca, per quant l'opinió pública està assedegada d'orientacions esquerranes pel que tenen de liberals i raonables. Prou ximpler! — s'ha dit; — prou irresponsables!

Co que ha fet, pel natural joc de les coses, que acalades veus més cridaneres, es puguin i es vulguin tornar a sentir veus amigues, d'aquelles que sempre han reclamat justícia per tothom, i el dret de tots al pa i a la llibertat.

I bé! Parlem-ne de la llibertat. S'han comès tants crims, atropells i violències en nom de la llibertat, que malauradament el poble, en certs llocs, a l'aparèixer certs heroïns de llibertat, d'aquells que n'han fet per a major ludibri de Catalunya, un qualificatiu per a llur nom, estava a punt de repetir aquella cèlebre frase de: "Vivan las cadenas!" Ha tingut motius materials sobrats; la moral catalana, però, ho ha impedit.

Les llibertats públiques, la llibertat política s'ha salvat. Aquesta llibertat, entenc jo, és el dret a no rebre imposicions de fora. És el dret a no ésser coaccionat, a no ésser amenaçat amb la violència, a

no ésser forçat de semblar esclau o ilota d'Esparta el que té dret a ésser ciutadà d'Atenes.

Soc prou optimista i prou bon català per creure que la llibertat en la vida pública ha estat salvada.

N'hi ha una altra però, la llibertat en la vida privada, la del lliure joc en les relacions econòmiques, la que jo definiria com "el dret de cadascú a ésser ell mateix i a esdevenir el que ell vol ésser en la vida, en la terrible lluita per l'existència, que no ha de dir ningú que ha estat salvada: tot just neix. Fem la revolució per implantar-la i cerquem en la guerra la victòria decisiva i definitiva sobre els factors retrògrades de l'antiga Espanya, per a garantir-la.

Aquesta altra llibertat, la llibertat social filla de la justícia social, no existeix sense base econòmica; o sigui que no és sinó el dret a participar de la riquesa social en proporció a la pròpia capacitat de treball. És el dret que tenim tots a les riqueses naturals i socials, que el mateix era desconegut abans pels Consells d'Administració com avui per Comitès d'empresa. És el dret a la vida, al treball, al sou, per a TOT HOM.

Si de les Revolucions dels segles XVIII i XIX en sortí la llibertat política que garantia la sobirania dels ciutadans, de les revolucions del segle XX n'ha de sortir la llibertat social que garanteixi la independència econòmica i industrial dels treballadors.

C. N. K.

Una canallada

Si, una canallada és el que diu "Solidaridad Obrera" referint-se a Josep Sunyol i Garriga, a propòsit d'un incident que l'òrgan de la C. N. T. ha tingut amb "La Rambla". En parlar del nostre estimat amic, diputat a Corts d'"Esquerra Republicana de Catalunya", que, com és sabut, fou vilment assassinat pels feixistes, li diu, en to despectiu, i sense designar-lo pel seu nom que es tracta "de un millonario que explotó el periódico".

Sunyol i Garriga no mereix aquest tracte. Sobretot per part dels qui es consideren o són antifeixistes. Sunyol i Garriga ha estat sacrificat pel seu amor a la llibertat; les seves activitats i els seus diners els oferí i els esmergà en aquesta noble causa en moments difícils, sobretot quan alguns dels que ara es diuen revolucionaris estaven amagats sota el lit per por de rebre.

E. R. C.

Una petició urgent

Fa pocs dies fou requerida una representació d'Esquerra Republicana de Catalunya per a cada una de les comissions que havien de traslladar-se a comarques per tal de normalitzar aquells Ajuntaments la composició dels quals sofria algun canvi amb motiu de la subversió del 3 de maig. E. R. de C. accedí a formar part d'aquelles comissions perquè es la seva norma cooperar en tota activitat que tendeixi a la normalització del nostre país. Però com que la missió que a aquelles competia en la pràctica riscava d'invadir funcions que només pertanyen a la Delegació General d'Ordre Públic, o bé als Jutjats, com que les reunions que s'efectuaven en les localitats on han actuat les esmentades comissions no feren altra cosa que subratllar la ineficàcia d'una normalització que només subsistiria en el paper, per tot això el C. P. ha pres l'acord de retirar els delegats del Partit en aquelles comissions.

Dels informes que ens faciliten alguns dels esmentats delegats se'n desprèn la urgent necessitat d'actuar en moltes poblacions de Catalunya sota un pla no pas de comissions arranadores, sinó d'imposadores de l'ordre, de l'únic ordre que reclama tot Catalunya, d'aquell que impossibilita un altre trasbals i del que garanteixi absolutament la vida i el treball de tots els antifeixistes.

Esquerra Republicana de Catalunya no deixa de concedir importància a la regularització de la vida administrativa de tots els Ajuntaments de Catalunya. A això hi dedicarà tots els esforços que li siguin requerits per mitjà de la Conselleria de Governació. Però el nostre Partit entén que, tot i la importància d'aquella, sense voler dir que s'hagi ni molt menys de postergar, el que porta una pressa angoixosa i inquietant és el sometiment de tothom a l'autoritat legítima. Tot i reconeixent l'esforç i l'ànim del senyor delegat general d'Ordre Públic a Catalunya per a la pacificació de la vida ciutadana, ens veiem obligats a ésser exigents. No pot passar ni un dia més sense que és resoldi la situació de poblacions que, com les de Cardona, Vic, Sardanyola, Ripoll, etc., obliga a viure allunyats de les seves cases infinitat de ciutadans només perquè aquests militen en organitzacions que no són grates als elements que s'han fet amos violentament del Municipi. No demanem que es desarmi en un dia, no demanem que s'acarreixin i es punxeixin en unes hores els fets esdevinguts en aquelles poblacions on ara hi ha una relativa normalitat, el que E. R. de C. demana és que sigui resolta en hores, en minuts, si pot ésser, la situació subversiva existent avui encara en moltes localitats i la qual obliga com hem dit— a allunyar-se'n a elements provadament antifeixistes.

Barcelona, 25 de maig del 1937.

EL CONSELL PERMANENT

Sobre un acord de la "Gepci"

Esquerra Republicana de Catalunya s'ha privat sempre d'intervindre en afers que es relacionen amb la vida interna de les dues Centrals Sindicals. La missió del nostre Partit es redueix a la defensa dels seus postulats—polítics, econòmics i socials—des de tots els llocs, sense, però, immiscuir-se per a res en l'activitat orgànica de les Sindicals. E. R. de C. de Catalunya ha estat tan zelosa de la seva independència com respectuosa amb la de les altres organitzacions, especialment amb la de les Sindicals. Tan extremada ha estat la seva subjecció als seus principis i a la seva tàctica com a partit polític que no ha aconseguit al seu cloït ni entitats ni grups de ciutadans que hi volien entrar amb una classificació gremial o professional. Molts dels sollicitants s'amparaven amb la condició de militants o de simpatitzants del nostre Partit per a pregar-nos la seva acceptació com a grup. E. R. de C. no s'ha desviat de la norma de conducta que li és característica i, sentint-ho molt, s'ha limitat a ratificar-se defensora de tots els interessos acceptats en els seus principis bàsics, sense declarar-se representatiu de cap especial.

Perquè hem estat voluntariosament esclaus d'aquesta posició és que ara podem declarar-nos sorpresos per un recent acord de 35 entitats de Petits Comerciants i Industrials (Cepci), pel qual es fixa un termini d'un mes "perquè aquells petits comerciants i industrials que encara no ho estiguin, s'incorporin a una sindical", "bo i impedint-los subsistir si així no ho fessin transcorregut aquest terme, que començarà a regir el primer de juny".

Voler equiparar l'obligació de la sindicació de l'obrer amb la del petit comerciant i industrial és una mesura que té més l'aire d'imposició capriciosa que no pas de necessitat social.

No hi ha—que nosaltres sapiguem—cap llei que faculti a la "Gepci" per a imposar una molt discutible sindicació. Si per als seus interessos convindria una tal mesura, que procuri la "Gepci" captar-se la voluntat dels petits comerciants i industrials, però que no comini a ningú, que es deixi d'imposicions que no s'adiuen gens ni mica amb els fins perquè fou creada aquella organització.

E. R. de C. declara haver vist amb disgust l'acord de referència i espera del bon sentit dels que l'han formulat una ràpida rectificació. El camí emprat per la "Gepci" amb l'esmentat acord cal considerar-lo equivocac i improcedent pels perills que comporta per a la mateixa classe que pretén defensar.

Barcelona, 25 de maig del 1937.

EL CONSELL PERMANENT

CAMISES
CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

LA COSETANIA

Efectes militars i articles
per a viatge, juguets.Angel, Guimerà 2
TARRAGONA

Selecció

De la mateixa manera que si no cutible prohomenia tan moral com material, que quinze entre els quals n'hi hagin cinc de dubtosos, amb antecedents d'un procedir francament innoble. Què cal fer doncs? Procedir ràpidament i enèrgicament a fer la selecció necessària, indispensable per evitar tornar a cometre el crim de perdre el temps.

Davant la formació d'un nou govern no acostumo a opinar mai. Considero que és preferible fer la crítica dels fets, dels actes de govern realitzats pel mateix. Per això dic qu'el govern Negrin format la setmana passada pot ésser bo o pot no ésser-ho. Recordo perfectament que tota la premsa antifeixista acollí amb grans aplaudiments, amb grans mostres d'aprobació, la formació del Govern Largo Caballero suara dimitit per causes, a pesar de tot el que es digui, quelcom misterioses per la massa del poble. En aquell govern hi tenien representació directa tots els partits antifeixistes i les dues sindicals; en aquest d'ara s'ha suprimit la representació de les sindicals. Què ha passat perquè això succeeix? Aleshores es deia que aquell govern tenia la màxima autoritat per acabar la guerra i per fer la revolució necessària, ja que no quedava cap sector antifeixista que no hi estés representat, i amb aquesta llacada que unia totes les forces s'hi tenia gran fe. Ara, a pesar de la poda feta, se'n diu que aquest és el govern que té de dur-nos a la victòria i a la consolidació de les conquestes proletàries. Té aplicació això? No hem d'entrar a discutir si el govern Largo Caballero deixà de realitzar l'obra de depuració i selecció tan necessària com les municions al front degut a l'oposició que probablement trobà en el seu si mateix, ni si aquest, al suprimir aquella possible oposició podrà portar a felicitat i a la victòria i a la consolidació de les conquestes proletàries. En aquestes circumstàncies no dono importància a de'alls que als ulls d'uns quants la tenen primeríssima. La meua personal opinió és que si aquest govern aconsegueix portar a bon termini l'obra de depuració de la reraguarda i la selecció dels elements rectoris d'una manera ràpida, enèrgica i contundent serà el govern que necessitavem; si no aconsegueix això, a pesar de tots els bons auspici internacionals sota els quals ha nascut, el seu fracàs pot donar-se per descomptat i per tant podem dir que encara no és aquest el govern que necessitavem.

S'ha perdut molt de temps demanant als elements desgarrats que tornessin al bon camí. No cal dir que tot ha estat en va. Els atinats advertiments no han fet el més petit efecte (o potser els hi ha fet arrancar alguna rialleta de tmo!) sobre la legió de vividors que encuadrats en partits polítics i en les sindicals han procedit capriciosament en mires al pròpi benefici, de la manera més descarada i escandalosa. Com que a aquests elements indessitjables, vertaders culpables de que encara duri la guerra i de la nostra poc ventajosa situació al front internacional en que fins ara hem estat, se'ls hi ha donat molta corda, — deu mesos de corda! — i ara serà difícil fer-los curt i reduir al no res les seves activitats. Però com que encara que sigui tard té de fer-se, i com que com més tard es faci serà pitjor convé procedir ràpidament a realitzar la selecció dels elements encuadrats en totes les activitats, tan de reraguarda, de govern, com el front. És aquesta una obra de ràpida realització. S'ha de recuperar en el possible el temps perdut si és que en realitat es vol evitar el total fracàs de la revolució i el perdre la guerra.

Un pagès agafa un sac de garrofes i les tria curosament; si n'hi ha de podrides les llença. Perquè ho fa? Ell sap ben bé que al posar-les al mercat la merma de quantitat l'hi serà ventajosament compensada amb un augment de preu. Per tant, aprofitant aquesta llei i aplicant-la a la situació actual direm que val més la feina que puguin fer deu individus d'indis-

El folk-lore en l'educació musical

(De l'emissió de la "Mitja Hora de l'Estudiant", transmesa per "E. A. J. 33 Ràdio Tarragona" el propassat divendres, dia 21 dels corrents)

Parlàvem l'altre dia (1) de la necessitat de crear un "Cançoner Escolar de Catalunya", ara que s'inicien a les escoles els treballs sobre educació musical. Aquest, però, és sols un element amb què contaràn els professors per realitzar la seva tasca. Existeixen, demés, — i no són pocs — altres elements musicals, també aptes per la formació del nen i molt adequats per les tasques escolars.

Un dels més interessants, és, sens dubte, el folk-lore musical, que els artistes de Catalunya han recollit en aquests últims anys, realitzant una tasca mai prou lloada. — I diem que té importància el fet d'haver recollit el folk-lore nostre, més que pel fet en si mateix, per les circumstàncies socials i ambientals de Catalunya, a causa de quines circumstàncies moltes de les cançons i balls populars no es practicaven i per tant havien caigut en el desús i l'oblit acabant per desaparèixer algunes d'elles.

Cert és que a l'escola la música folk-lòrica presenta unes característiques molt distintes de les que limitaran (lògicament deuen limitar-lo), el "Cançoner Escolar". Però això no vol dir que ambdós elements siguin antitètics: poden viure conjuntament fent cadascun el seu camí, i encara en certs moments complementant-se i relacionant-se íntimament i fructuosament.

Anem a fixar d'una manera general el camp de cada element.

El "Cançoner Escolar" tindrà l'ordenació lògica i pedagògica, fruit de la meditació raonada; podrà establir tot un procés d'educació musical fonamentat en el successiu progrés de la tècnica empleada; els elements musicals que contindrà estaran degudament desentrotllats, començant pel simple i acabant pel complex; s'adaptarà a l'evolució del nen; es modificarà en funció de les mutacions que l'infant experimenti en la seva formació sentimental; estarà en consonància amb la vida actual referint fets quotidians. Heus ací una llista de valors que es podria duplicar sense esgotar-se i que cal no oblidar i considerar en la seva justa importància, certament.

Però l'element folk-lòric reuneix també uns caràcters específics que són tants altres motius que ens impulsen a desitjar la seva implantació com a tasca escolar, a la vegada que és tota una garantia d'eficiència la seva inclusió en un programa d'educació musical i sentimental.

L'element folk-lòric musical és d'eprocendencia popular, de caràcter típic i està sempre lligat a l'ànima del nen. Si volem seguir aquella regla de moderna psicologia que edemana l'ensenyament fonamentat en coses que tinguin una realitat en l'esperit del nen, res més indicat que el folk-lore, — quina substància ha estat fixada per l'herència i tots els factors etnogenics, — per contribuir a la seva formació sentimental. El nen és fruit del poble, a l'igual que el folk-lore, i en últim terme guarden relació íntima, almenys per raó de procedència. Tant en l'aspecte físic com en l'espíritual el nen deu ésser una continuada superació dels pares, una depuració viva dels seus defectes i un millorament de les seves qualitats. Amb aquest criteri s'ha d'empendre el seu perfeccionament en tots els ordres — i per tant en l'estètic, — començant a identificar-lo amb la vida espíritual del seu poble.

(1) Edició del 20 dels corrents, "Insistent sobre la creació d'un "Cançoner Escolar".

Anunciar a "LLIBERTAT" es assegurar la marxa econòmica
de l'establiment!

Ingrés a l'escola de guerra

Acadèmia ROIG
Colom, 24

Totes aquelles característiques o individualitats que han perdurat en els anys i en l'evolució de la raça són la seva essència fonamental: el folk-lore és l'essència de l'espirit popular.

En el folk-lore el subjecte col·lectiu que és el poble, s'ha entregat absolutament i sincera, com demostra llur persistència, persistència que permet assegurar que l'acte artístic ha estat completament assimilat al convertir-se en un hàbit o costum espiritual. Si el nen ha de viure en el poble i pel poble serà molt indicat que coneixi i estimi les mateixes coses que el poble, disfruti igual que els seus semblants i rigui al compàs dels demés homes: d'aquesta manera no haurem fet un desplaçat, sinó un excel·lent individu social.

En conseqüència del que hem dit, l'element folk-lòric és el que més

clar manifesta la personalitat imutable de la raça i la intima espiritualitat del poble.

Recíprocament a la seva creació, el cultiu de l'Art conatural del mateix poble, elaborat a través de les generacions i depurat per tots aquells factors de sentimentalitat pura que hi han afegit o bé han conservat, asseverant-los, tots els individus actors, ha de portar a una educació racial que serà continuació genuïna de la iniciada pels elements etnogenics i que no pot contribuir sinó a polir l'individu i a lliurar l'esperit de totes aquelles aspreses excessivament individualistes i lliures donant-li un contingut moral i social d'acord amb la seva naturalesa.

JOSEP JUNCA

(Escola Normal)

La Banda municipal de Madrid

Dies endarrera us parlàvem des d'aquest mateix lloc, d'una propera actuació de la Banda Municipal de Madrid a la nostra ciutat, i us recomanàvem que, per tal de contribuir a l'ajut de Madrid i de rendir a Euzkadi el nostre més entusiasta homenatge per l'alt exemple que ens donen els seus fills en l'heroica defensa de les llibertats dels homes i dels pobles.

Avui tindreu, doncs, l'ocasió de palesar aquest entusiasme vostre, millor dit, tindrem ocasió de palesar el nostre entusiasme i la nostra solidaritat amb els germans de Madrid i amb els d'Euzkadi, assistint al festival que es celebrarà al Cine Modern, a les deu de la nit, a càrrec de la Banda Municipal de Madrid, sota l'experta batuta del seu excel·lent mestre director, Pau Sorozabal, amb el següent

PROGRAMA

Primera part

Passacaglia en "do menor", Bach.
Peces característiques, Albéniz.
Còrdova.
Sevilla.
La boda de Luis Alonso, Giménez.

Dances guerreres del Príncep Igor, Borodine.

Segona part

La del manjo de rosas, pas-doble, Sorozabal.
Foneria d'acer, música de màquines, Mossolow.
Rapsòdia Húngara núm. 2, Listz.
La Revoltosa, fantasia, Chapí.
La Santa Espina, sardana, Morera.

Que no resti ni un sol veí a casa. Tots els Cine Modern, per amor a Madrid i per amor a Euzkadi, que vol dir també per amor a la terra nostra!

Laboratori Ràdio-Elèctric BOVÉ

ns facilita el número premiat ahir en el sorteig dels cescs:

627

er reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Peixateria, 9 - Telf. 1197, 1
Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

NORMAN THOMAS A LA NOSTRA CIUTAT

Abans d'ahir estigué a la nostra ciutat el líder del socialisme nord-americà i tres vegades candidat a la Presidència dels Estats Units, Norman Thomas, el qual es troba a Espanya per tal de donar-se compte de la guerra que estem vivint.

Acompanyat de la seva muller visità els principals monuments de la nostra ciutat, continuant després el viatge cap a València.

ORTOPTICA I OPTICA

A. BUDESCH

Unió, 2 - Tarragona

EL COMISSARI JOAQUIM FORT A RAPITA DELS ALFACS

Ahir el comissari delegat de la Generalitat, company Fort es traslladà a Rapita dels Alfacs, acompanyat del enginyer cap d'Obres públiques Fèlix Ferrer, assistint a la reconstrucció de la Junta administrativa d'aquell Port.

MAQUINES D'ESCRUIRE

Reparacions-Accessoris

J. MARCA RIBAS

Durruti, 17, entressol
TARRAGONA

DELEGACIO MARITIMA

La Delegació Marítima d'aquesta ciutat ha exposat al públic un avis donant un termini de vuit dies a tots els que tinguin casetes instal·lades en les platges de llur demarcació perquè passin per dit centre a fer afectiu el cànon corresponent, segons els metres quadrats de terreny que ocupin, advertint es prendran les mesures que calguin contra els contraventors de conformitat amb ço que disposen les lleis vigents.

Tarragona, 25 de maig del 1937.
El delegat marítim, Bujan.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

Juan Sans Salasfranca

METGE

Malalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 6

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

OFICINA RECAPTADORA DE GENERES PER A MADRID

Als magatzems de la Rambla de Pau Iglesias que l'Ajuntament té instal·lats expropiats per a rebre-hi els gèneres destinats a Madrid, hi han entrat els següents articles que ha donat l'Ajuntament de Riudecols:

3 caixes de pots de llet.
5 sacs de sal.
100 quilos de cigrons.
50 quilos de fesols.
300 quilos de farina, i
240 quilos de carbó.

Són molt d'agrair els donatius tan estimables que es van rebent, i cal que tothom es persuadeixi que cal continuar sense defalliment una obra tan humanitària com és la de socórrer els nostres patriotes madrilenys.

CASA GUÉLL

Teixits :: Novetats

Especialitat en abrics
i vestits per a home.

Major, 15 i 17
TARRAGONA

ULTIMA HORA

Comunicat oficial del Ministeri de Defensa

València, 26. — Comunicat oficial del Ministeri de Defensa facilitat a les 22 hores:

Centre. — Lleuger foc de fusell metralladora i morter en alguns fronts d'aquest exèrcit.

Al front de La Sierra s'ocupà la posició enemiga anomenada El Mello, havent millorat les nostres línies.

L'artilleria republicana va batre amb eficàcia a l'enemic a la cruïlla de la carretera de La Corunya amb la d'Aravaca, causant bastantes baixes als facciosos i disolvint dos nius de metralladores.

La criminal artilleria facciosa disparà una vegada més sobre la població de Madrid, causant danys i víctimes.

Es passaren a les nostres files diversos soldats amb armament.

Nord. — Euzkadi: Un intent d'atac enemic pel front Nord fou fàcilment refusat per les tropes republicanes.

Als fronts Centre i Sud, foc de fusell i canó d'ambdues parts sense conseqüències.

Santander: L'artilleria enemiga hostilitzà les nostres posicions d'Espinosa de Bricia, essent feta emmudir pel foc de l'artilleria

FOMENT DE L'AVICULTURA A TARRAGONA

Degut a la gran acceptació que han tingut al mercat els pollastres de la Granja de Tarragona, es suspendrà la venda per uns quants dies, per a esperar a que siguin una mica més refets.

TOS
Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL BOU, 2

RELACIO DE LES ARMES LLARGUES ENTREGADES A AQUESTA COMISSARIA D'ORDRE PUBLIC

9 fusells mauser.
2 mosquetons id.
2 carrabines id.
17 rifles.
33 bombes de mà diversos tipus.

COMISSARIA DE DEFENSA DE TARRAGONA

Aquesta Comissaria, ha prorrogat fins a la data 31 del corrent, el termini per la inscripció al Registre de màquines de fotografar, atenent a l'important nombre d'inscripcions presentades.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora
Baixada de Misericòrdia, 16
TARRAGONA

NOTES INFORMATIVES

CONSTITUCIO DE LA JUNTA ADMINISTRATIVA DEL PORT DELS ALFACS

Ahir, a Rapita dels Alfacs es constituí la Junta administrativa d'aquell Port.

Presidí l'acte el comissari delegat de la Generalitat a les comarques tarragonines, company Joaquim Fort. Assistiren també els enginyers Ferrer, cap d'Obres públiques, i Andreu, de la Junta administrativa de Ports. També assistiren les autoritats i representacions de la població.

La Comissió es trobava en l'actualitat sense funcionar des dels fets del 19 de juliol. En la nova constitució serà una garantia de poder portar a cap la conservació i millorament d'aquell important Port.

JUNTA MIXTA DE RECS A TARRAGONA

Anit, sota la presidència de l'alcaldede company Boronat, es reuní una representació del Sindicat de Treballadors de la Terra i de la Unió de Rabassaires d'aquesta població, tractant de la unificació de serveis de recs pertanyents a les mines de la Farrerota i La Protectora.

EL PAPER MONEDA DE LA CIUTAT

S'assegura que el proper dia 29 del corrent mes començarà a circular part del paper moneda que l'Ajuntament ha emès.

HOSTES

Mitjançant informes s'ofereix habitació per dormir.
Escriuer detalladament
Administració LLIBERTAT

Ingrés a l'escola de guerra

Acadèmia ROIG

Colom, 24

A Mora d'Ebre

Els incontrolats de La Ribera o els 'gangsters' de la revolució

Els dolorosos fets ocorreguts a la comarca de La Ribera diuen ben clarament que per ací els anomenats "incontrolats" també gaudeixen d'una àmplia llibertat d'acció i a la vegada d'un alt esperit terrorífic, damunt els homes responsables de les diferents agrupacions antifeixistes.

Aquest mot "incontrolats", a les nostres contrades no existeix, no pot existir; és un fantasma. Tenint en compte que l'insignificant P.O.U.M., no ha provat mai de posar-hi els peus, anem a veure qui són els responsables de totes les malifetes i de totes les tragèdies ocorregudes d'un temps llunyà fins a la data.

¿Qui foren els malvats que a la vila de Garcia tingueren la criminal acció d'assassinar tres companys de provat republicanisme?

¿Qui fou el covard que, a la població de Ginestar, d'un tret deixà sense vida un company proletari? Qui foren els assassins que portaren a terme els dolorosos fets de La Fatarella? ¿Qui són els valents de reraguarda que a Mora d'Ebre després de desarmar tot el poble començaren a fer el seu acostumat botí fins a robar els diners del sagrat S. R. I.?

No podem titllar d'incontrolats tots els que han portat a terme accions tan ferotges, pel motiu clar i concret que eren autoritats supremes de pobles com Ascó, Mora la Nova, Mora d'Ebre i altres i a la vegada homes responsables de determinada organització. El mot apropiat per als tals individus no pot ésser altre que botxins o assassins de companys proletaris o

bé "gangsters", aprofitadors de canalls, pernells i altres objectes que la reraguarda tranquil·la i indefensa, hauria posat a disposició dels heroics i veritables revolucionaris que als fronts lluiten contra el feixisme.

Queda doncs, ben demostrat que els desagradables successos i tot el que fa referència a desordre, coacció i pillatge ha estat executat amb les armes a les mans. Ha estat portat a cap amb cinc-cents fusells, bombes, metralladores antiaèries i altre material bèl·lic que, a desgrat de les enèrgiques mesures preses pel Govern de València, continua encara a mans d'aquells que prediquen una Revolució que no creuen ni senten, si no és pel fet de dir-se revolucionaris i fer-se "amos" de tot allò que els plau.

Doncs, bé, tenint en compte les característiques de tot allò succeït, cal, és necessari que, per al bé de la causa es vagi al desarmament complet, però d'una manera ràpida i severa, de tot allò que pot pertorbar la pau i la tranquil·litat dels pobles de la Ribera, i demanar responsabilitats als culpables del passat moviment, desautoritzant del tot els homes que, fent prevaler llur autoritat, s'aixecaren en armes contra el Govern de la Generalitat i contra el poble antifeixista.

Així ho demana la immensa majoria de ciutadans, que volen i desitgen guanyar la guerra, per a després fer de tot Ibéria una nova nació on el benestar i la justícia social seran factors principalíssims per a garantir una nova vida de cultura i civilització.

Espigolant

"Treball" es pronuncia per l'eliminació d'aquells que dificulten la victòria.

"La contrarevolució no és — no faltaria més! — al Govern que pot imputar-se. La contrarevolució la fan aquells que s'esforcen a desacreditar el Govern popular per tots els mitjans que tenen a llur abast. La fan els que han posat en circulació i han reconegut solvència a la falònia d'una "abraçada de Vergara", que cab antifeixista autèntic no pot admetre i que les ràdios faccioses recullen amb joia i difonen profusament. La contra-

revolució la fan aquells que encobreixen els bandolers i assassins que anomenem incontrolats, i que no són sinó la pesta i el cólera de la revolució i de la guerra. La fan aquells que posaren en circulació la consigna de sabotjar el Govern ajudant així directament al feixisme."

"Diari de Barcelona" parla de la rectificació necessària imposada per fracassos més o menys definitius de doctrines.

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'abril, 47

TARRAGONA

Els nostres lectors parlen...

Una iniciativa que deu aprofitar-se

Havem rebut d'un subscriptor la següent lletra que publiquem amb molt de gust:

Company director de "LLIBERTAT":

Ciutat

Distinguit company: —Em permeto distreure la vostra atenció per a exposar-vos amb breus paraules el següent assumpte:

No seria una veritable llàstima despreciar enguany la respectable quantitat de pessetes que es recaptarà en la celebració de la Revetlla abans anomenada de Sant Joan i que podria qualificar-se en aquesta ocasió per exemple, "Revetlla Popular de Primavera Pro Ajut Guerra", tenint en compte que es podria dedicar el seu producte a profit dels Hospitals de Sang o bé del Socors Roig Internacional que prou necessitats estan d'ajuda?

Cap inconvenient entenem pot existir tenint en compte que a Barcelona fa dies es celebren festivals d'un caire semblant com són a Piscines i Esports Montjuïc, etc., amb èxit falaguer i també amb idèntica finalitat.

Naturalment podrien introuir-se a la Revetlla d'enguany algunes variacions tenint en compte llur finalitat benèfica i per tant no tindria que subjectar-se a la sardana i música ballística sinó que podria obtenir-se la cooperació d'algun element artístic i folk-lòric que contribuïria a augmentar l'aliament i per tant la recaptació. Dits elements podrien ésser de fora o bé de la localitat.

El que sotscriu, subscriptor del diari "LLIBERTAT" al quiosc Aymat, des de la seva aparició agrairà volguen acollir aquesta modesta insinuació fent que sigui apoiada pel vostre Diari i pogués ésser portada a la realitat.

El Casal d'Esports o bé el mateix Socors Roig Internacional podrien tenir cura de l'organització.

Per la nostra part creiem que tot quant es faci és poc per a contribuir a la lluita contra el feixisme.

(Signatura il·legible)

Si el motiu de celebrar-se la festa a la nit fos prou poderós per a desistir de portar-la a cap, no seria encertat portar-la a cap per la tarda?

Avui s'inaugura l'Hotel Internacional

Ahir i atentament invitats pel president de la Indústria Gastronòmica Collectivitzada i director del Consell d'Empresa de l'esmentat establiment, company Ramon Pallàs Vallverdú, visitarem l'Hotel Internacional on s'hi trobaven invitats també pels companys de la Gastronòmica totes les autoritats de Tarragona juntament amb re-

presentacions de totes les organitzacions polítiques i sindicals de la nostra ciutat.

Cal remarcar que aquest establiment de bell nou reobert té unes característiques de confort i modernitat que indubtablement faran del mateix un dels hotels més concorreguts de Tarragona. Tot està muntat amb gust; habitacions, sales, despatxos, serveis de cuina, telèfons, comunicacions interiors, tot respon a un pla d'antuvi preconcebut i realitzat amb una cura extraordinària.

L'ànima d'aquesta obra, el company Pallàs, ens va explicar la voluntat i l'esforç que han posat en la realització de les obres tots els treballadors que han intervingut en les mateixes, treballadors que no han escatimat hores de treball i coneixements tècnics per a complir a la perfecció l'obra encomanada.

Felicitem, doncs, al president de la Indústria Gastronòmica de Tarragona i demés companys del Consell d'empresa de l'Hotel Internacional, a l'ensenyar que ens honorem extraordinàriament amb l'obertura d'aquest establiment per la importància que el mateix dona a la nostra ciutat.

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

Referint-se al plet català davant dels nous revolucionaris que tot ho han fet malbé i res han construït diu:

"Catalunya, en la gran conversa del temps, mai no ha menyspreat un consell, una fórmula, o bé una teoria que portés en si el llevat de la construcció. Potser la paraula "seny" sorgeix d'aquesta actitud.

Per tant tot dogmatisme clos, tot suficiència amb aires d'infalibilitat, tota negativa de reconeixement d'un fracàs, són posicions que repugnen als catalans.

L'histerisme d'aquell que no sap perdre no mereix perdó.

L'estancament doctrinari crea el fanàtic i aparta d'ell i de la seva doctrina la gran virtut que s'ens diu humanitat.

Revolució no vol dir fer el sord, imposar una doctrina minoritària. Qui entengui així el mot Revolució no passa d'ésser un vulgar imperialista, que el sentit individual del nostre poble blasmarà i castigarà.

Saber perdre.

Treure una lliçó del fracàs, sempre que sigui momentani.

Rectificació personal.

Millora doctrinària.

Premisses sense les quals es condemnem els tossuts i els fanàtics."

"El Día Gráfico" respecte l'ajuda necessària a Euzcadi fa una crida sentida vers aquell país germà amb la qual tothom s'ha de sentir solidaritzat:

"Bilbao tiene hoy la idéntica categoría heroica que el Madrid del último noviembre, y ante él se juega una de las partidas más decisivas del duelo a muerte con el fascismo. La voluntad nacional se tendió como un arco hacia Madrid y su defensa, y al lado de las barricadas de los madrileños se levantaban las barricadas espirituales de todos los españoles antifascistas. Una lírica épica animó al pueblo, y hacia Madrid fueron hombres, municiones y alimentos ¿Por qué no se repite con Bilbao ese alzamiento nacional? ¿Porque lo impiden las discordias? Pues hemos de reaccionar contra la discordia y apagar todo lo que sea pugna y recelo. En un dibujo que representaba una trinchera vasca, damos esta leyenda: "Aquí no hay crisis" Pudo añadir: "Aquí no hay discordia. Aquí no hay literatura de retaguardia."

"Solidaridad Obrera" l'òrgan de premsa més incontrolat de Catalunya i d'Espanya escriu sobre la revolució espanyola i diu:

"La C. N. T. y la F. A. I., que son la medula del proletariado ibérico, independiente, nacional, ajeno a toda influencia exterior, están contra cualquier intromisión extranjera, sea del matiz y del tono que fuere, en el desenvolvimiento de la política española. Si existen en nuestro país partidos de orien-